YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

27 päivänä syyskuuta 2001 *

Asiassa C-442/99 P,

Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH, kotipaikka Ostrau (Saksa), edustajanaan Rechtsanwalt G. Meier,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-612/97, Cordis vastaan komissio, 28.9.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-2771) kumoamista,

vastapuolena ja muuna osapuolena

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään K.-D. Borchardt, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

ja

Ranskan tasavalta, asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja C. Vasak, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: J. Mischo,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 5.4.2001 pidetyssä istunnossa, jossa Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH:n edustajana oli asianajaja G. Meier ja komission asiamiehenä oli K.-D. Borchardt, esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 17.5.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH (jäljempänä Cordis tai valittaja) on yhteisöjen tuomioistuimeen 22.11.1999 toimittamallaan valituskirjelmällä hakenut EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla muutosta yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-612/97, Cordis vastaan komissio, 28.9.1999 antamaan tuomioon (Kok. 1999, s. II-2771; jäljempänä riidanalainen tuomio), jolla hylättiin Cordisin kanne, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaadittiin kumoamaan 24.10.1997 tehty komission päätös K(97) 3274 lopullinen, jolla hylättiin Cordisin hakemus tuontitodistusten myöntämiseksi erityisenä banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 (EYVL L 47, s. 1) 30 artiklan mukaisena siirtymätoimenpiteenä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiaa koskevien oikeussääntöjen osalta seuraavaa:

"1 Banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 404/93 (EYVL L 47, s. 1; jäljempänä asetus N:o 404/93) on perustettu banaanialan yhteinen tuontijärjestelmä, jolla korvattiin eri kansalliset järjestelmät. Yhteisössä kerättyjen samoin kuin Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioista peräisin olevien banaanien tyydyttävän markkinoille saattamisen varmistamiseksi asetuksessa N:o 404/93 säädetään vuosittaisen tariffikiintiön vahvistamisesta

'kolmansien maiden banaanien' ja 'muiden kuin perinteisten AKT-banaanien' tuonnille. Muut kuin perinteiset AKT-banaanit koostuvat niistä AKT-maiden viemistä määristä, jotka ovat suuremmat kuin kunkin näistä valtioista perinteisesti viemät määrät, sellaisina kuin ne on vahvistettu asetuksen N:o 404/93 liitteessä.

2 Vuosittain laaditaan yhteisön tuotantoa ja kulutusta sekä tuontia ja vientiä koskeva ennakkoarvio. Tariffikiintiö jaetaan tämän arvion perusteella yhteisöön sijoittautuneiden toimijoiden kesken niiden banaanien alkuperän ja keskimääräisten määrien mukaan, jotka ne ovat myyneet niiden kolmen edellisen vuoden aikana, joista on saatavilla tilastotietoja. Tämän jaon mukaisesti myönnetään tuontitodistuksia, joiden perusteella toimijat voivat tuoda banaaneja tullitta tai alennetuin tullein.

3 Asetuksen N:o 404/93 johdanto-osan 22. perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

'Erilaisten kansallisten järjestelmien korvaaminen yhteisellä markkina-järjestelyllä tämän asetuksen tullessa voimaan voi häiritä sisämarkkinoita; tämän vuoksi olisi säädettävä 1 päivästä heinäkuuta 1993 alkaen komission mahdollisuudesta toteuttaa kaikki tarvittavat siirtymätoimenpiteet uuden järjestelmän täytäntöönpanosta aiheutuvien vaikeuksien voittamiseksi.'

4 Asetuksen N:o 404/93 30 artiklassa säädetään seuraavaa:

'Jos heinäkuusta 1993 alkaen on tarpeen helpottaa erityistoimenpiteillä siirtymistä ennen tämän asetuksen voimaantuloa olevista järjestelmistä tämän asetuksen järjestelmään, erityisesti merkittävien vaikeuksien voittamiseksi, komissio toteuttaa kaikki tarpeellisina pitämänsä siirtymätoimenpiteet — — .'"

Tosiseikat

3 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asian tosiseikoista seuraavaa:

"5 Kantajana oleva yritys, Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH (jäljempänä Cordis), on perustettu 1.11.1990 eli Saksan yhdistymisen jälkeen ja sen kotipaikka on entisen Saksan demokraattisen tasavallan (jäljempänä entinen DDR) alueella. Se toimialana on hedelmätukkukauppa sekä muun muassa banaanien kypsytys ja pakkaaminen.

6 Entisen DDR:n keskitetyssä suunnitelmataloudessa yksinoikeus banaanien maahantuontiin oli valtion elimellä ja yksinoikeus niiden kypsytykseen valtion omistamilla yrityksillä. Entisen DDR:n kypsyttämöt on sittemmin myyty Saksan liittotasavallan hedelmäyhtiöiden sivuliikkeille.

7 Kantajan toiminnan alkuvaiheessa banaanien hankintamahdollisuudet sen toiminta-alueella olivat heikot ja kysyntä oli suurempi kuin tarjonta ja suurempi kuin kantajan kypsytyskapasiteetti. Vuonna 1991 kantaja päätti siksi laajentua ja rakensi uusia kypsyttämöjä. Tähän kantaja ei saanut lainkaan tukea julkisista varoista.

8 Kantajan mukaan näitä uusia laitoksia käytettiin vajaateholla. Tältä osin se huomauttaa, että koska vihreiden banaanien tuonnille on asetuksen N:o 404/93 mukaisesti saatava tuontitodistus, tästä niiden toimittajille aiheutuvien kustannuksien lisääminen banaanien hintaan on hillinnyt kulutusta. Koska tuontitodistukset myönnetään myytyjen banaanien määrän perusteella, kantaja on siten saanut vain riittämättömiä määriä vastaavat tuontitodistukset.

9 Tässä tilanteessa kantaja on 7.4.1996 hakenut komissiolta asetuksen N:o 404/93 30 artiklan nojalla mahdollisimman nopeasti lisätodistuksia siirtymätoimenpiteenä, jonka tarkoituksena on korjata asetuksella N:o 404/93 luodusta säännöstöstä johtuva kohtuuton tilanne.

10 Komissio hylkäsi kantajan hakemuksen 24.10.1997 tekemällään päätöksellä (jäljempänä kanteen kohteena oleva päätös) erityisesti seuraavilla perusteilla (seitsemäs, kahdeksas, yhdeksäs ja yhdestoista perustelukappale):

» — —

Cordis ei ole osoittanut, että sen olisi ollut mahdotonta saada riittävä määrä kypsytettäviä banaaneja, jotta kypsyttämö toimisi täydellä teholla, muilta toimijoilta tai muista lähteistä sen sijaan, että se toisi niitä itse; tällainen menettely ei ole banaanialan yhteisen markkinajärjestelyn vastaista; Cordis on tosiasiassa saanut merkittäviä määriä kypsytettäviä banaaneja muilta toimijoilta tai muista lähteistä kuin tuomalla niitä itse; siten ei ole osoitettu, että tapahtuneeksi väitetty kypsyttämön vajaakäyttö ja tästä johtuvat tapahtuneeksi väitetyt banaanialan liikevaihdon kasvun pysähtyminen, asiakaskunnan menetykset ja henkilökunnan vähentäminen johtuisivat siirtymisestä ennen asetuksen voimaantuloa olemassa olevista säädöksistä yhteiseen markkinajärjestelyyn;

Cordis ei ole osoittanut, että sillä oli varma kypsytettävien banaanien hankintalähde ennen investoimista kypsyttämöön; Cordis on hyväksynyt riskin, ettei se välttämättä saa tarpeeksi kypsytettäviä banaaneja, jotta laitos toimisi täydellä teholla; sen vuoksi huolimatta edellä olevissa kappaleissa mainitusta, vaikka Cordis ei ole saanut tarpeeksi kypsytettäviä banaaneja, jotta laitos toimisi täydellä teholla, muilta toimijoilta tai muista lähteistä kuin tuomalla niitä itse, tämä johtuu Cordisin huolimattomuudesta, kun se ei ole varmistunut hankintalähteistään ennen investoimista kypsyttämöön;

Cordis on saanut Dolelta merkittäviä määriä kypsytettäviä banaaneja; se on saanut riittävästi kypsiä banaaneja asiakaskuntansa tarpeiden tyydyttämiseksi; banaanien kypsyttäminen on vain yksi Cordisin monista toiminta-aloista; näin ollen Cordis ei ole osoittanut, että kypsytystoiminnan vähentyminen, jonka se väittää tapahtuneen, uhkaisi sen toiminnan jatkumista;

——

Cordis ei ole osoittanut, että se olisi ryhtynyt ennen edellä mainittuja päivämääriä muihin toimenpiteisiin, jotka olisivat johtaneet yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-68/95 antamassaan tuomiossa tarkoittamaan kohtuuttomaan tilanteeseen sellaisten vaikeuksien vuoksi, jotka johtuvat ennen kyseessä olevan asetuksen voimaantuloa olemassa olevien kansallisten järjestelmien poistamiseen johtavasta siirtymävaiheesta;

— — .'"

Riidanalainen tuomio

4 Cordis vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan riidanalaisen päätöksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 29.12.1997 jättämällään kannekirjelmällä.

5 Cordis esitti kanteensa tueksi kaksi kanneperustetta, joista toinen koski asetuksen N:o 404/93 30 artiklan rikkomista ja harkintavallan väärinkäyttöä ja toinen perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä.

6 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteen riidanalaisella tuomiolla.

7 Cordis riitauttaa valituksessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämät kantajan ensimmäisen kanneperusteen hylkäämistä koskevat perustelut siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut seuraavaa:

"32 Asetuksen N:o 404/93 30 artiklassa annetaan komissiolle oikeus toteuttaa erityisiä siirtymätoimenpiteitä 'jos — — on tarpeen helpottaa — — siirtymistä ennen tämän asetuksen voimaantuloa olevista järjestelmistä tämän asetuksen järjestelmään, erityisesti merkittävien vaikeuksien voittamiseksi'. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tällaisten väliaikaistoimenpiteiden tarkoituksena on selviytyä sellaisista häiriöistä sisämarkkinoilla, jotka johtuvat siitä, että kansallisista järjestelmistä on siirrytty yhteiseen markkinajärjestelyyn, ja niiden tavoitteena on auttaa voittamaan talouden toimijoille yhteiseen markkinajärjestelyyn siirtymisen jälkeen aiheutuneet vaikeudet, jotka johtuvat asetuksen N:o 404/93 antamista edeltäneiden kansallisten markkinoiden olosuhteista (ks. — — asia [C-280/93 R,] Saksa v. neuvosto, [määräys 29.6.1993; Kok. 1993, s. I-3667], 46 ja 47 kohta; — — asia [C-68/95] T. Port, [tuomio 26.11.1996, Kok. 1996, s. I-6065] 34 kohta; yhdistetyt asiat C-9/95, C-23/95 ja C-156/95, Belgia ja Saksa v. komissio, tuomio 4.2.1997, Kok. 1997, s. I-645, 22 kohta sekä — — asia [T-79/96 R] Camar v. komissio, [määräys 21.3.1997, Kok. 1997, s. II-403], 42 kohta).

33 Yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että tältä osin komission on myös otettava huomioon sellaisten talouden toimijoiden tilanne, jotka toimivat tietyllä tavalla asetusta N:o 404/93 edeltäneen kansallisen lainsäädännön perusteella ilman, että ne olisivat voineet ennakoida tämän toiminnan seurauksia yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönoton jälkeen (ks. em. asia T. Port, tuomion 37 kohta).

34 Tästä seuraa, että tämän artiklan tavoitteena on helpottaa niiden yritysten siirtymistä banaanialan yhteiseen markkinajärjestelyyn, jotka ovat tämän vuoksi kohdanneet erityisiä ja ennalta-arvaamattomia ongelmia.

35 On siten tutkittava, johtuvatko kantajan kohtaamat ongelmat siirtymisestä yhteiseen markkinajärjestelyyn.

36 Tältä osin on huomautettava, että kantajana oleva yhtiö on perustettu 1.11.1990 eli Saksan yhdistymisen jälkeen. Se päätti vuonna 1991 laajentua rakentamalla uuden kypsyttämön ottaen samalla huomioon Saksassa jälleenyhdistymisen jälkeen vallitsevan tilanteen.

37 Onkin todettava, että kantaja ei ole esittänyt mitään perusteluja, joiden perusteella voitaisiin todeta, että Saksan yhdistymiseen liittyvät rakenteelliset ongelmat olisivat aiheuttaneet sille erityisen ja ennalta-arvaamattoman ongelman, joka johtuisi banaanialan yhteisen markkinajärjestelyn perustamisesta. On lisättävä, että asianosaiset ovat suullisessa käsittelyssä vahvistaneet sen, että ennen yhteisen markkinajärjestelyn perustamista entisessä DDR:ssä kypsyttämistä harjoittaneet yritykset eivät voineet itse tuoda maahan banaaneja. Komission näkemys siitä, että yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotto ei ole lisännyt kantajan mainitsemia rakenteellisia haittoja, on siten perusteltu (ks. edellä 27 kohta).

38 Kantaja katsoo kuitenkin, että komission toimenpiteet ovat tarpeen yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattamiseksi. Asetus N:o 404/93, jonka mukaan tuontitodistukset myönnetään viitejakson aikana myytyjen banaanien määrän perusteella, on jäädyttänyt alkuperäisen kilpailutilanteen estämällä uusia yrityksiä parantamasta asemaansa.

39 Tätä väitettä ei voida kuitenkaan hyväksyä. Asetuksen N:o 404/93 30 artiklassa, jota poikkeuksena sovellettavaan yleiseen järjestelmään on tulkittava suppeasti, ei sallita erilaisista mahdollisuuksista Saksassa aiheu-

tuvan heikomman kilpailuaseman korvaamista uusille yrityksille. Tämä haitta ei sitä paitsi johdu yhteisen markkinajärjestelyn perustamisesta.

40 Lisäksi vaikka on totta, että asetus N:o 404/93 on vaikuttanut eri yrityksiin eri tavoin, yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut asiassa C-280/93, Saksa vastaan neuvosto, 5.10.1994 antamassaan tuomiossa (Kok. 1994, s. I-4973, 73 ja 74 kohta), että tällainen erilainen kohtelu kuuluu kuitenkin erottamattomasti siihen asti eristäytyneinä olleiden markkinoiden yhdentämistavoitteeseen, kun otetaan huomioon, että kyseisten talouden toimijoiden ryhmien olosuhteet olivat erilaiset ennen yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönottoa."

Valitus

8 Cordis esittää kaksi valitusperustetta, joista toinen koskee asetuksen N:o 404/93 30 artiklan soveltamisedellytysten virheellistä tulkintaa ja toinen yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista.

Ensimmäinen valitusperuste

9 Cordis väittää, että riidanalaisessa tuomiossa tulkitaan asetuksen N:o 404/93 30 artiklan soveltamisedellytyksiä virheellisesti, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asettanut tämän säännöksen toimeenpanon edellytykseksi sen, että kyseessä olevalla toimijalla on banaanialan yhteisen markkinajärjestelyn perustamisesta johtuvia erityisiä ja ennalta-arvaamattomia ongelmia. Valittajan mukaan tätä säännöstä voidaan soveltaa, jos yhteisön toimenpiteillä on tarpeen helpottaa siirtymistä banaanialan kansallisista järjestelmistä yhteiseen mark-

kinajärjestelmään ilman, että tähän siirtymiseen liittyvät vaikeudet välttämättä aiheuttaisivat kyseessä oleville talouden toimijoille erityisiä ja ennalta-arvaamattomia ongelmia.

10 Valittaja väittää, että edellä mainittu asia T. Port, johon riidanalaisessa tuomiossa viitataan, koskee "kohtuutonta tilannetta". Valittajan mukaan se ei kuitenkaan ole ainoa tilanne, jolloin asetuksen N:o 404/93 30 artiklaa sovelletaan. Tätä säännöstä sovelletaan myös käsiteltävänä olevan asian tilanteen kaltaisessa tilanteessa, jossa toimijat kohtaavat "rakenteellisia" vaikeuksia, jotka ovat olleet olemassa jo ennen yhteisen markkinajärjestelyn voimaantuloa ja joita se on lisännyt. Cordisin mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi riidanalaisen tuomion 37 kohdassa virheellisesti, että koska ennen yhteisen markkinajärjestelyn perustamista entisessä DDR:ssä kypsyttämistä harjoittaneet yritykset eivät voineet itse tuoda maahan banaaneja, Cordisille aiheutuneet haitat eivät olleet lisääntyneet.

11 Valittaja väittää, että sen uuteen osavaltioon perustettuna yrityksenä kohtaama haitta johtuu siitä, ettei se ole voinut harjoittaa kypsytystoimintaa asetuksessa N:o 404/93 säädetyn vuosia 1993 ja 1994 koskevan viitejakson aikana, eli vuosina 1989 ja 1990. Valittaja väittää tältä osin, että entisessä DDR:ssä oli mahdotonta harjoittaa yksityistä tukkukauppa- ja kypsytystoimintaa, kun taas entisessä DDR:ssä sijaitseville "kansanyrityksille" (Volkseigene Betriebe), jotka ovat voineet harjoittaa banaanien kypsytystoimintaa edellä mainitun viitejakson aikana, on myönnetty tämän perusteella tuontitodistuksia banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1442/93 (EYVL L 142, s. 6) 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti. Valittajan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole selvästikään ottanut huomioon kyseistä säännöstä, kun se on riidanalaisen tuomion 37 kohdassa ottanut perusteeksi maahantuonnin eikä kypsyttämöiden harjoittamaa banaanien kypsytystoimintaa.

12 Kuten asetuksen N:o 404/93 22. perustelukappaleesta ilmenee, tämän asetuksen 30 artiklalla on tarkoitus selviytyä sisämarkkinoiden häiriöistä, joita erilaisten kansallisten järjestelmien korvaaminen yhteisellä markkinajärjestelyllä saattaa aiheuttaa (ks. esim. em. asia Belgia ja Saksa v. komissio, tuomion 22 kohta ja siinä mainittu oikeuskäytäntö). Saman perustelukappaleen mukaan kyseisellä säännöksellä annetaan komissiolle mahdollisuus toteuttaa kaikki tarvittavat siirtymätoimenpiteet uuden järjestelmän täytäntöönpanosta aiheutuvien vaikeuksien voittamiseksi. Yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että asetuksen 30 artiklaa sovelletaan sillä edellytyksellä, että erityistoimenpiteillä, jotka komission on toteutettava, pyritään helpottamaan siirtymistä kansallisista järjestelmistä yhteiseen markkinajärjestelyyn ja että toimenpiteet ovat tähän tarkoitukseen tarpeellisia (ks. esim. em. asia T. Port, tuomion 35 kohta).

13 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 404/93 30 artiklan nojalla voidaan ottaa huomioon ainoastaan ongelmat, jotka johtuvat banaanialan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotosta.

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen riidanalaisen tuomion 35 kohdassa aivan oikein päättänyt tutkia, johtuvatko Cordisin kohtaamat ongelmat siirtymisestä yhteiseen markkinajärjestelyyn.

15 Riidanalaisen tuomion 37 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa erityisesti, että yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotto ei ole lisännyt rakenteellisia haittoja, joihin Cordis vetosi riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksensa tueksi.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätyi tähän johtopäätökseen tosiseikkojen arvioinnin jälkeen, jota ei käsitellä yhteisöjen tuomioistuimessa, paitsi jos tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla.

17 EY 225 artiklasta ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklasta seuraa, että muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin ja että näin ollen ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen määrittämään ratkaisun perusteeksi asetettavan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (ks. esim. yhdistetyt asiat C-280/99 P, C-281/99 P ja C-282/99 P, Moccia Irme ym. v. komissio, tuomio 21.6.2001, Kok. 2001, s. I-4717, 78 kohta).

18 Vaikka Cordis valituksessaan edelleen riitauttaa sen käsityksen, ettei sen kanteessaan mainitsemien rakenteellisten vaikeuksien lisääntyminen johtuisi siirtymisestä yhteiseen markkinajärjestelyyn, se ei ole osoittanut kirjallisen menettelyn eikä suullisen käsittelyn aikana, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi tähän johtopäätökseen päätyessään ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla.

19 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, etteivät Cordisin mainitsemat rakenteelliset vaikeudet liity mitenkään yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönottoon, yksi asetuksen N:o 404/93 30 artiklan soveltamisedellytyksistä ei selvästikään täyttynyt. Näin ollen ei ole enää tarpeen tutkia valittajan väitettä, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on edellä mainitussa asiassa T. Port annettuun tuomioon viitaten katsonut virheellisesti, että asetuksen N:o 404/93 30 artiklan soveltamisen edellytyksenä on aina se, että kyseessä olevilla toimijoilla on banaanialan yhteisen markkinajärjestelyn perustamisesta johtuvia erityisiä ja ennalta-arvaamattomia ongelmia.

20 Ensimmäinen valitusperuste on näin ollen hylättävä.

Toinen valitusperuste

21 Cordis väittää, että riidanalainen tuomio loukkaa yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, jonka mukaan erilaisia tilanteita ei pidä kohdella samalla tavalla. Valittajan mukaan Saksan yhdistymisen jälkeen uusiin osavaltioihin perustetut yritykset, toisin kuin muut Euroopan yhteisössä toimivat yritykset, eivät ole voineet harjoittaa kypsytystoimintaa vuosina 1989 ja 1990, eli banaanien tuontitodistusten myöntämiseen liittyvällä viitejaksolla. Yhdenvertaisen kohtelun periaate olisi edellyttänyt sitä, että yhteisöjen toimielimet ottavat huomioon poikkeukselliset olosuhteet. Koska asetuksessa N:o 1442/93 ei otettu huomioon tällaisia olosuhteita, komission oli valittajan mukaan tehtävä se asetuksen N:o 404/93 30 artiklan nojalla. Tällöin uusien yritysten siirtymistä yhteisestä markkinajärjestelystä johtuvaan tilanteeseen olisi helpotettu ja 30 artiklan tavoite olisi saavutettu.

22 Tähän valitusperusteeseen vastattaessa on aluksi huomautettava, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan yhteisön toimielinten puuttuminen asiaan asetuksen N:o 404/93 nojalla on välttämätöntä erityisesti, jos siirtyminen yhteiseen markkinajärjestelyyn loukkaa sellaisia yhteisön oikeudessa suojattuja tiettyjen taloudellisten toimijoiden perusoikeuksia (ks. esim. em. asia T. Port, tuomion 40 kohta). Yksi tällaisista oikeuksista on yhdenvertaisen kohtelun periaate (ks. esim. em. asia Saksa v. neuvosto, tuomion 67 kohta).

23 Tämän jälkeen on todettava, että riidanalaisen tuomion 39 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että uusien yritysten heikompi kilpailuasema, johon Cordis vetoaa, ei johdu yhteisen markkinajärjestelyn perustamisesta. Yhteisöjen tuomioistuin ei tämän tuomion 17 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan käsittele tosiseikaston arviointia, paitsi jos on osoitettu, että tosiseikasto on otettu huomioon vääristyneellä tavalla. Koska yksi asetuksen N:o 404/93 30 artiklan soveltamisedellytyksistä ei täyty, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, kun se on todennut riidanalaisen tuomion 39 kohdassa, että tässä säännöksessä ei sallita tällaisen haitan korvaamista.

24 Tämän vuoksi myös toinen valitusperuste ja näin ollen valitus kokonaisuudessaan on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

25 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan valitusasiaan työjärjestyksen 118 artiklan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Cordisin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja Cordis on hävinnyt asiansa, se on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut. Työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut.**

3) **Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Gulmann Puissochet Schintgen

Colneric Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä syyskuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

C. Gulmann

kuudennen jaoston puheenjohtaja